

[Statsministeren.]

mere, end man får i udgående moms. Det ved hr. Per Hækkerup. Hvorfor så holde en tale, hvor man forsøger på at give forbrugerne en fornemmelse af, at nu stiger prisen med 6 pct.? Er det oprigtigt talt i vores interesse at skabe en sådan fornemmelse, når vi ved, den er totalt forkert? Nej, det er det ikke. Ingen kan være interesseret i det. Hr. Per Hækkerup skulle lige checke af med sin sidefælle, den tidligere finansminister, så er jeg sikker på, han vil få bekræftet, at det virker, som jeg her har sagt. Jeg synes derfor ikke, man skulle fremstille det på den måde.

Hr. Per Hækkerup sagde, at jeg kunne ikke mene, at de forslag, vi fremlagde den 30. april, indebar samme fordele som en devaluering. Det har jeg ikke sagt, men jeg har sagt noget andet. Jeg har sagt, at de for erhvervslivets konkurrenceevne, for erhvervslivets konkurrence på eksportmarkederne og med de importerede industrivarer over for omkostningsniveauet havde den samme fordel som en devaluering af den størrelse, der blev foretaget i 1967. Forslagene havde denne devalueringens fordele i denne henseende, altså over for omkostningsniveauet, men ikke dens ulemper. Jeg tror alligevel, at socialdemokratiet og de øvrige oppositionspartier skulle indstille sig på at erkende, at Danmark som det af de mere udviklede industrilande, der har den største udenrigshandel pr. indbygger, er så afhængigt, som intet andet land er det, af svingninger i den internationale økonomi, og at et sådant land i højere grad måske end noget andet land har behov for, at vore omkostninger ikke ustandselig løber foran de andres, for så bliver der brug for en dommedagstale. I dag er der brug for et bidrag til at forklare denne sammenhæng, som vi alle kender, men som vi også alle burde leve op til.

Formanden: Før overgangen til anden omgang vil jeg gerne gøre opmærksom på taletiden. Den er i anden omgang for ordfø-

rere indtil 20 minutter, for andre medlemmer indtil 10 minutter og for de medlemmer, der ikke hidtil har haft ordet, 20 minutter. Jeg henstiller til ordførerne at melde sig, så de kan indpasses i den sædvanlige rækkefølge.

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): Jeg vil gerne sige først til økonomiministeren, at nu har vi jo fået svar, forstår jeg, på det spørgsmål, jeg har stillet et par gange om, hvorvidt der foreligger nogen akut situation, som gør særlige, øjeblikkelige indgreb nødvendige. Økonomiministeren har svaret, at der ikke foreligger andre oplysninger for regeringen end dem, der foreligger for offentligheden og altså også for oppositionen. Selv om der har været en betænkelig udvikling i betalingsbalancen i de første 4 måneder af indeværende år, foreligger der altså ikke nogen galoperende situation, som vi var vidne til det for et års tid siden.

Det må vi så med glæde tage til efterretning og så spørge, hvorfor det da haster så gevaldigt med de forslag, som regeringen her har fremsat. Den argumentation, som regeringen både den 30. april og i dag har fremsat for nødvendigheden af at søge at gøre noget, forekommer os ikke overbevisende. Jeg har sagt tidligere, og jeg skal gerne gentage det, at de vanskeligheder, vi står over for, skyldes først og fremmest og i størst udstrækning de dispositioner, som regeringen selv har taget og derved fremkaldt disse vanskeligheder for vores betalingsbalance. Det kan vi naturligvis godt fastslå, og jeg tror da heller ikke, at økonomiministeren i virkeligheden vil bestride, at dette er rigtigt, men det ændrer selvfølgelig ikke ved den situation, at man må iagttage disse uheldige virkninger.

Vi finder imidlertid, det er helt urimeligt, når man så svarer på denne politiks resultater og uheldige resultater med at foreslå foranstaltninger, som ensidigt vender sig imod lønmodtagerne, og det er ikke lykkedes hverken statsministeren eller økonomimini-